

HOMÍLIA DE PRESENTACIÓ COM A BISBE DE MENORCA
Parròquia de Santa Maria de Maó / Santuari de Monte Toro
(14-15 de gener de 2017)

Us dirigeix aquestes paraules quan fa tot just una setmana que vaig rebre el do de l'Esperit Sant, per la imposició de les mans i la pregària dels Bisbes consagrants i de tota l'Església. Encara estic impressionat per aquella celebració que tots vam poder gaudir, però més admirat estic encara per la vostra acollida. Des del primer dia m'he trobat molt a gust en aquesta Església de Menorca. En veritat puc dir amb el salmista: "*La part que m'ha tocat és deliciosa, m'encisa la meva heretat*" (16,6).

El testimoni de Joan Baptista

L'Evangeli que acabem d'escoltar recollia el testimoni de Joan Baptista sobre Jesucrist. Les afirmacions que Joan va realitzant permeten accedir progressivament al seu misteri i ens introdueixen en la contemplació de la seva persona. Val la pena que ens fixem en les expressions que Joan fa servir.

En primer lloc, assenyala a Jesucrist com el "*anyell de Déu, el qui lleva el pecat del món*". És una expressió que ens resulta familiar perquè la litúrgia l'ha fet seva. Amb aquesta imatge s'evoca l'anyell que era immolat i menjat a la Pasqua. És una imatge que suggereix també mansuetud. Joan presenta Jesús com anyell, perquè el camí de Jesús no serà la violència ni la imposició, sinó el lliurament voluntari, que arribarà a la seva culminació en la creu, on veritablement realitzarà l'alliberament de l'home, llevant i perdonant el seu pecat. A la primera lectura el profeta Isaïes presentava el Messies com a aquest "*servent de Déu*" la missió del qual és aplegar Israel.

Hi ha una segona afirmació de Joan Baptista sobre Jesús de Natzaret. D'ell diu que "*existia abans que jo*". Jesús és més jove que Joan, però existia abans, perquè "*existia des del principi*". Joan s'adona que no està davant un més dels milers d'homes que s'acostaven a rebre el baptisme, sinó que està davant del qui és la Paraula del Pare, que des del principi era amb Déu i era Déu (Jo 1, 1).

El testimoni de Joan Baptista conté una tercera afirmació. Jesús de Natzaret és aquell sobre el qual "*es va posar l'Esperit*". És a dir, Jesús és l'*ungit de Déu, el Messies*, aquell sobre el qual ha baixat l'Esperit de Déu i, per això, el seu baptisme i la vida nova que porta neixen de l'Esperit. Crist omple el món del seu Esperit, que és Esperit d'amor, de justícia, de perdó i de confiança plena en el Pare.

Finalment conclou el Baptista dient "*Jo he vist i he donat testimoni que aquest és el Fill de Déu*". És a dir, Joan vol fer-nos participar de la seva experiència, que concentra al títol de "*Fill de Déu*", en el qual es condensa el misteri de Jesucrist.

Acceptar el testimoni de Joan i donar testimoni com a Església

Amb aquesta presentació de Jesús, l'Evangeli vol que nosaltres ens deixem captivar per la seva persona, que experimentem el mateix que els deixebles de Joan i el seguim. El cristià és algú que ha quedat fascinat per Jesús, per la seva proposta de vida i la seva paraula i, per aquesta raó, està disposat a seguir-lo amb tota la seva vida. Deixem que Crist vagi entrant en la nostra vida per poder reconèixer-lo nosaltres també com l'Anyell que salva, com el que existia des del principi, com el Messies i el Fill de Déu.

Som convidats a dir que "he vist", he experimentat i sé amb certesa que Jesucrist és el Fill de Déu. Però no ens podem quedar només en dir, perquè quan de veritat s'ha vist, llavors la vida sencera es converteix en testimoni, com va succeir amb el Baptista. En la primera carta dirà Sant Joan que *"el que existia des d'un principi, el que hem sentit, el que hem vist amb els nostres ulls, el que contemplem i el que van tocar les nostres mans sobre la Paraula de vida (...): el que hem vist i sentit us anunciem, a fi que visqueu en comunió amb nosaltres"* (1Jn 1). La dinàmica és clara: **el que hem vist i sentit us anunciem**. Per aquesta raó existeix l'Església. Per aquesta raó existeix la nostra Diòcesi de Menorca: el nostre deure i la nostra honra és anunciar i proclamar a Jesucrist. Com deia en l'al·locució després de la meva ordenació episcopal: *"al servei de l'evangelització haurem de posar totes les nostres persones i institucions, sense por a prescindir de tot allò que no ajudi a proclamar l'Evangeli i intentant obrir camins nous per arribar a l'home contemporani"*.

Per dur a terme aquesta tasca cont amb tots vosaltres, amb els sacerdots, diaques i religiosos però, de manera molt particular, conte amb els laics, perquè estic fermament convençut que sense vosaltres, els cristians laics, no seria possible l'evangelització de la nostra illa. Sant Pau, en referir-se a als fidels de Corint, deia *"consagrats per Jesucrist", "poble sant que ell va cridar"* (2a lect). Vosaltres, el fidels aquí presents, també sou consagrats i cridats a proclamar a Crist.

Per la meua part, entenc que la missió del Bisbe consisteix en fer créixer entre tots l'amor a Jesucrist i impulsar aquesta missió, fent que l'Església surti fora, al carrer, per anunciar el nom d'aquell que esborra el pecat, que existeix des del principi, i que és la Paraula de la vida. Vull viure el meu ministeri amb l'actitud de qui es considera *"servidor de l'alegria"*, com proclama el lema episcopal que vaig escollir. Vull servir a l'alegria que és Crist i que està en el nostre cor perquè tots puguin quedar fascinats per la seva persona i participar d'aquesta alegria.

En aquesta tasca he sentit des del començament molt propera la presència de la Mare de Déu. Ella va encoratjar a la primera Església en l'anunci de Jesucrist i segueix sent avui impulsora de l'evangelització, estrella que condueix a l'Església pel camí de la nova evangelització.

(En aquesta Església es venera com Assumpta al cel. És un misteri de la vida de santa Maria que m'arriba fins al fons del cor, perquè he nascut en una ciutat que la venera en la seva Assumpció i he estat Rector d'una Basílica que cada any la celebra amb goig. Per tant, a aquesta Verge assumpta al cel encoman a la nostra Església de Menorca i a aquesta ciutat de Maó, perquè tingui el coratge de proclamar, sense pors, el que ha vist: que Jesucrist és el fill de Déu).

Som al Santuari del Toro, veritable cor de l'illa, des d'on santa Maria vetlla per tots els menorquins. A ella, a la nostra Mare de Déu del Toro encoman a la nostra Església de Menorca, perquè tingui el coratge de proclamar, sense pors, el que ha vist: que Jesucrist és el fill de Déu.

Anem a continuar la Santa Missa, en la qual tindrem molt presents als migrants i refugiats i, particularment als infants. Estem a la Jornada mundial del migrant. El lema escollit pel Papa Francesc per a aquest any diu: "Emigrants menors d'edat, vulnerables i sense veu". Els infants migrants es troben especialment desprotegits per tres motius: perquè són menors, són estrangers i estan indefensos. Cal posar tots els mitjans per a la seva protecció i defensa, així com garantir la seva integració i buscar solucions permanents a la seva situació. Per la nostra part, no ens cansem mai d'acollir a tothom i de crear llaços per reconèixer l'immigrant com a un germà.

+ Francesc Conesa Ferrer
Bisbe de Menorca

HOMILÍA PRESENTACIÓN COMO OBISPO

Parroquia de Santa María de Mahón / Santuario de Monte Toro

14-15 de enero de 2017

Os dirijo estas palabras cuando hace apenas una semana que recibí el don del Espíritu Santo, por la imposición de las manos y la oración de los Obispos consagrantes y de toda la Iglesia. Aún estoy impresionado por aquella celebración que todos pudimos gozar, pero más admirado estoy aún por vuestra acogida. Desde el primer día me he encontrado muy a gusto en esta Iglesia de Menorca. En verdad puedo decir con el salmista: “Me ha tocado un lote hermoso, me encanta mi heredad”.

El testimonio de Juan Bautista

El Evangelio que acabamos de escuchar recogía el testimonio de Juan Bautista acerca de Jesucristo. Las afirmaciones que Juan va realizando permiten acceder progresivamente a su misterio y nos introducen en la contemplación de su persona. Vale la pena que nos fijemos en las expresiones que Juan usa.

En primer lugar, señala a Jesucristo como el “cordero de Dios, que quita el pecado del mundo”. Es una expresión que nos resulta familiar porque la liturgia la ha hecho suya. Con esta imagen se evoca al “cordero” que era inmolado y comido en la Pascua. Es una imagen que sugiere también mansedumbre. Juan presenta a Jesús como cordero, porque el camino de Jesús no será la violencia ni la imposición, sino la entrega voluntaria, que alcanzará su culminación en la cruz, donde verdaderamente realizará la liberación del hombre, quitando y perdonando su pecado. En la primera lectura el profeta Isaías presentaba al Mesías como ese “Siervo de Dios” cuya misión es reunir a Israel.

Hay una segunda afirmación de Juan Bautista sobre Jesús de Nazaret. De él dice que “existía antes que yo”. Jesús es más joven que Juan, pero existía antes, porque “existía desde el principio”. Juan se da cuenta de que no está ante uno más de los miles de hombres que se acercaban a recibir el bautismo, sino que está ante el que es la Palabra del Padre, que desde el principio estaba junto a Dios y era Dios (Jn 1,1).

El testimonio de Juan Bautista contiene una tercera afirmación. Jesús de Nazaret es aquel sobre el que “se posó el Espíritu”. Es decir, Jesús es el ungido de Dios, el Mesías, aquel sobre el que ha bajado el Espíritu de Dios y, por eso, su bautismo y la vida nueva que trae nacen del Espíritu. Cristo llena el mundo de su Espíritu, que es Espíritu de amor, de justicia, de perdón y de confianza plena en el Padre.

Por último concluye el Bautista diciendo “Yo he visto y he dado testimonio de que este es el Hijo de Dios”. Es decir, Juan quiere hacernos participar de su experiencia, que

concentra en el título de “Hijo de Dios”, en el que se condensa el misterio de Jesucristo.

Aceptar el testimonio de Juan y dar testimonio como Iglesia

Con esta presentación de Jesús, el Evangelio quiere que nosotros nos dejemos cautivar por su persona, que experimentemos lo mismo que los discípulos de Juan y le sigamos. El cristiano es alguien que ha quedado fascinado por Jesús, por su propuesta de vida y su palabra y, por esta razón, está dispuesto a seguirle con toda su vida. Dejemos que Cristo vaya entrando en nuestra vida para poder reconocerle también como el Cordero que salva, como el que existía desde el principio, como el Mesías y el Hijo de Dios.

Somos invitados a decir “he visto”, he experimentado y sé con certeza que Jesucristo es el Hijo de Dios. Pero no nos podemos quedar aquí, porque cuando de verdad se ha visto, entonces la vida entera se convierte en testimonio, como sucedió con el Bautista. En la primera carta dirá San Juan que “lo que existía desde un principio, lo que hemos oído, lo que hemos visto con nuestros ojos, lo que contemplamos y lo que tocaron nuestras manos acerca de la Palabra de vida (...): lo que hemos visto y oído os lo anunciamos, a fin de que viváis en comunión con nosotros” (1 Jn 1). La dinámica es clara: lo que hemos visto y oído os lo anunciamos. Para eso existe la Iglesia. Para eso existe nuestra Diócesis de Menorca: nuestro deber y nuestra honra es anunciar y proclamar a Jesucristo. Como decía en la alocución tras mi ordenación episcopal: “al servicio de la evangelización tendremos que poner todas nuestras personas e instituciones, sin miedo a prescindir de todo aquello que no ayude a proclamar el Evangelio e intentando abrir caminos nuevos para llegar al hombre contemporáneo”.

Para llevar a cabo esta tarea cuento con todos vosotros, con los sacerdotes, diáconos y religiosos pero, de manera muy particular, cuento con los laicos, porque estoy firmemente convencido de que sin vosotros, los cristianos laicos, no sería posible la evangelización de nuestra isla. San Pablo llamaba a los fieles de Corinto “consagrados por Jesucristo”, “pueblo santo que él llamó” (2ª lect). Vosotros también sois consagrados y llamados a proclamar a Cristo.

Por mi parte, entiendo que mi misión será alentar entre todos el amor a Jesucristo e impulsar esta misión, haciendo que la Iglesia salga afuera, a la calle, para gritar el nombre de aquel que quita el pecado, que existe desde el principio, y que es la Palabra de la vida. Quiero vivir mi ministerio con la actitud de quien se considera “servidor de la alegría”, como proclama el lema episcopal que escogí. Quiero servir a la alegría que es Cristo y que está en nuestro corazón para que todos puedan quedar fascinados por su persona y participar de esa alegría.

En esta tarea he sentido desde el comienzo muy cercana la presencia de la Madre de Dios. Ella alentó a la primera Iglesia en el anuncio de Jesucristo y sigue siendo hoy

impulsora de la evangelización, estrella que conduce a la Iglesia por el camino de la nueva evangelización.

(En esta Iglesia se venera como Asunta al cielo. Es un misterio de la vida de santa María que me toca muy en el fondo del corazón, porque he nacido en una ciudad que la venera en su Asunción y he sido rector de una Basílica que cada año la celebra con gozo. Pues a esta Virgen asunta al cielo encomiendo a nuestra Iglesia de Menorca y a esta ciudad de Mahón, para que tenga el coraje de proclamar, sin miedos, lo que ha visto: que Jesucristo es el hijo de Dios).

Estamos en el Santuario del Monte Toro, verdadero corazón de la isla, desde donde santa María vela por todos los menorquines. A ella, a nuestra Virgen del Monte Toro encomiendo a nuestra Iglesia de Menorca, para que tenga el coraje de proclamar, sin miedos, lo que ha visto: que Jesucristo es el hijo de Dios.

Vamos a proseguir la Santa Misa, en la que tendremos muy presentes a los migrantes y refugiados y, particularmente a los niños. Estamos en la Jornada mundial del migrante. El lema escogido por el Papa Francisco para ese año dice: “Emigrantes menores de edad, vulnerables y sin voz”. Los niños migrantes se encuentran especialmente desprotegidos por tres motivos: porque son menores, son extranjeros y están indefensos. Es necesario poner todos los medios para su protección y defensa, así como garantizar su integración y buscar soluciones permanentes a su situación. Por nuestra parte, no nos cansemos nunca de acoger a todos y de crear lazos para reconocer al inmigrante como a un hermano.

+ Francesc Conesa Ferrer
Bisbe de Menorca